

En kærlighedserklæring

Ugen efter min oplevelse med Ola og Bjørg var en del af medlemmerne kommet hjem efter en uge på SMILS sommerlejr. Jeg var selvfølgelig MEGET nysgerrig efter at høre, hvad der skete, og hvad man kunne opleve på en sådan lejr, så jeg lyttede og bestemte mig hurtigt til, at det skulle jeg prøve næste år.

En af de ting de fortalte om var, at Merete af sin Herre Esben fik en stilebog hængt om halsen, og så kunne alle de øvrige gæster skrive i den, hvis der var noget, de var utilfredse med, og så var der afregning på et senere tidspunkt. Det var pudsigt, så meget man kunne gøre forkert uden at vide det. Det var efter sigende blevet en "øm" uge, så nu trængte Merete til en pause.

Merete og Esben sad i sofaen sammen med deres gode veninde Ulla og nogle flere af os og snakken gik lystigt. Pludselig bemærkede jeg, at Merete og Ulla blev påfaldende tavse, og da jeg kiggede derover, var Ulla i gang med at kæle for Merete. Efter et par minutter blev Merete ført op i Spank 1, tøjet blev fjernet og armene blev hængt op i kæderne så hun ikke kunne flytte sig. Nu gik Ulla i gang lige så blidt med en afveksling mellem kælen og slag, der efterhånden blev hårdere og hårdere. Der var ingen tvivl om at på trods af, at Merete havde udtalt, at hun trængte til en pause, så var hun helt med på "legen".

Efter lidt tid rejste Esben sig også op og deltog i behandlingen af Merete.

Der var ingen tvivl om, at selv om det var en spanking, der må have gjort ondt en gang imellem, ikke mindst efter det Merete havde været udsat for i ugen før, så var det gjort på en så helt igennem kærlig måde, at det var en lang kærlighedserklæring, jeg ikke har set bedre udtrykt før. Jeg ville meget gerne kunne fortælle i helt klare vendinger, hvad det var jeg oplevede, men jeg har ikke ord, der kan beskrive det. Jeg sad bare og nød oplevelsen af denne blanding af kærlighed og "afstraffelse". Jamen er det da muligt at blande de to ting? Ja det er det helt klart. Det er netop det det hele går ud på, og her oplevede jeg det i højeste grad.

Efter et stykke tid blev Meretes arme "befriet", og hun fik sit tøj på igen. Der var ingen tvivl om, at det var en meget kærlig trio, der kom tilbage og satte sig i sofaen igen.

Tænk hvis jeg bare kunne få lov til en gang at opleve noget lignende.

Foto: Bent (SISC sommerlejeren 2000)

